

afgjøre Uenighed imellem Ministeren og Repræsentationen om andre Love, der ikke umiddelbart vedkomme Finantsstyrelsen, og heri maae de Medlemmer af Landstinget, der netop i Reglen have fastholdt denne Anskuelse, samstemme med Ministerens Opfattelse.

Krigsministeren: Det høie Thing vil erindre, at jeg i forrige Møde motiverede mit Vædringsforslag ved dets formelle Charakter. Jeg skal ikke nu komme tilbage derpaa, og jeg kunde maaskee i det Hele have beroliget mig ved de Udtalelser, der i saa Henseende ere fremkomne. Men der har under Discussionen været fremdraget forskjellige factiske Forhold, hvis Fremstilling vel maaskee ikke vil udøve nogen Indflydelse paa Thingets Afstemning, men med Hensyn til hvilke det desuagtet ikke kan være mig ligegyldigt, hvorledes de blive bedømte. Det er altsaa ikke, fordi de skal staae i nogen umiddelbar Forbindelse med det af mig stillede Vædringsforslag, at jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger om de factiske Forhold, som her have været Gjenstand for Omtale. Den Maade, hvorpaa Regjeringens eller Krigsbestyrelsens Fremgangsmaade med Hensyn til et vist Forhold bliver bedømt og omtalt, har sin Betydning for den almindelige Opfattelse af Forholdet, og det er i saa Henseende, at det, der om factiske Forhold er fremkommet, ikke kan være mig ligegyldigt og ikke bør være det. Jeg skal derfor tillade mig at omtale de to væsentlige Spørgsmaal, der her have været fremdragne. Det ene er selve den af Regjeringen trufne Forholdsregel eller det Reiemaal, som af Krigsbestyrelsen eller af Ingenieurcorpset med Krigsbestyrelsens Bemyndigelse er blevet afluttet med Industriforeningen. Det andet Punkt er den Betydning, som jeg har troet at burde tillægges den i § 10 indsatte Anmærkning.

Jeg skal tillade mig at gaae lidt tilbage for at oplyse, hvorledes jeg har opfattet hele dette Spørgsmaal med Reiemaalet. Det vil maaskee erindres, at jeg i sin Tid i det andet Thing indbragte et Lovforslag, som gik ud paa at afløse de Indskrænkninger i Byggefriheden, som nu findes Sted indenfor Demarcationslinien, og tillige paa at bemyndige Regjeringen til at

bortsælge Fæstningsarealerne og de øvrige dermed i Forbindelse staaende Staten tilhørende Grunde. Forslaget gik ud paa, at der skulde betales et Vederlag til Staten for Byggefriheden og tillige, som allerede bemærket, at Regjeringen skulde være bemyndiget til at sælge Fæstningsværkerne enten som et Hele eller deelsvis til Forskjellige. Det var en meget omfattende Bemyndigelse, der saaledes begjæredes, og der gjorde sig i det andet Thing, navnlig i det der nedsatte Udvalg, den Anskuelse gjældende, at det vilde være rigtigt at give Kjøbenhavns Commune en fortrinlig Afgang til at tilkjøbe sig Fæstningsterrainet. Derpaa troede jeg og ogsaa min ærede Collega Finantsministeren dengang at burde gaae ind. Vi gik villigt ind derpaa, fordi det, som jeg ogsaa dengang havde Leilighed til at udtale i det andet Thing, fra Først af havde været Regjeringens Tanke; naar den kom i Besiddelse af den forlangte Bemyndigelse, da at tilbyde Kjøbenhavns Commune Fæstningsværkerne. Denne Tanke havde været tilstede ved Affattelsen af Lovforslaget, og Regjeringen nærede altsaa ganske vist ikke noget Ønske om eller havde til Hensigt ikke at ville give Kjøbenhavns Commune Leilighed til at erhverve sig de Fordele, som kunde være forbundne med Fæstningsarealets Kjøb. Jeg gik saaledes ind paa den Indskrænkning, at Bemyndigelsen blot kom til at gaae ud paa, at Regjeringen kunde sælge Fæstningsværkerne til Kjøbenhavns Commune, dog kun indenfor en begrændset Tid. Den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreis (Krieger) fremdrog nemlig et Punkt i det daværende Lovforslag, som særligt omhandlede Livoli. Jeg skal i den Anledning, inden jeg gaar videre, tillade mig at bemærke, at Forslaget om en Bemyndigelse til at overlade Livoli et vist Terrain i Reie paa 20 Aar stod i Forbindelse med hele det øvrige Forslag. Det hele Forslag gik ud paa en omfattende Bemyndigelse, men det var da ligesæm og rigtigt, at Regjeringen, naar den saaledes erhvervede en Bemyndigelse til at sælge til Hvemsomhelst, men havde ifinde ikke ogsaa at sælge et vist Terrain, da erhvervede særlig Bemyndigelse til at udelukke det fra Salget. Dette var altsaa Meningen med den omtalte